

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 446.

111te Møde.

Torsdagen den 27de Juni.

(Fortf.)

Kampmann (fortf.): Imidlertid har man dog anseet det for nødvendigt at fravige dette Princip i de enkelte Tilfælde, i hvilke der efter det stillede Forslag kan gjøres Undtagelser. Forskjellen er altsaa egentlig kun den, at Majoriteten antager at det ikkun med Hensyn til dette Punkt er en Nødvendighed at fuldkaste de tidligere Contracter i enkelte Tilfælde, hvorimod Minoriteten antager, at der er Nødvendighed for at tilsidefatte Contracterne med Hensyn til dette Punkt i alle Tilfælde; men skjøndt jeg saaledes med fuldkommen Overbeviisning vilde have sluttet mig til det af Minoriteten stillede Forslag, skjøner jeg dog ikke, at der for mig kan være aldeles tilstrækkelig Føie til at opfordre til, at man skulde forkaste den hele Lov. Saaledes som Sagen stiller sig for mig, er den Ret, som vedkommende Gods-eier ifølge Lovgivningen har havt til at forbyde Fæsterne at optage Jnderster, ikke i nogen særdeles Udstrækning bleven anvendt, og ligesom det ikke er skeet hidtil, saaledes synes det mig, at man maa formode, at denne Ret endnu sjeldnere vil blive anvendt i Fremtiden. Alene den Bestemmelse, at det, naar forlanges, skal underkastes Domstolenes Prøvelse, hvorvidt det Forbud, som indeholdes i Fæstebrevet, er bindende eller ikke, alene denne Bestemmelse vil bevirke, at Godseierne ville betænke sig paa at gjøre Fordring paa Anvendelsen heraf. Jeg troer derfor saaledes som den hele Sag foreligger, og idet jeg forøvrigt skal henholde mig til hvad der af den ærede Ordfører er bemærket, at ogsaa jeg maa gjøre den Indrømmelse at slutte mig til Loven saaledes som den er oversendt fra Landstinget.

S. A. Hansen: Det er ganske rigtigt, som af den ærede Ordfører er anført, at han

helst ønskede den sidste Indstilling, thi han gjorde os andre 7 Medlemmer den Ære i Rigsdagsudvalget, at give os sin Stemme til dette Forslag, og vi kom derved i den heldige Stilling, at vi vare Majoritet, og at vor Indstilling var en Majoritets Indstilling, idet nemlig et andet æret Medlem, den første Landsstingsmand for 9de Valgkreds, afholdte sig fra i Udvalget at afgive nogen Stemme.

Vi troede altsaa, at være ovenpaa, men vi erfarede snart, at vi havde gjort Regning uden Bært, thi den ærede Ordfører vilde ogsaa forsøge de andre Medlemmer Æren af at være en Majoritet, og han fik desaarfag Deel i 2 Majoritetsindstillinger, som vare forskjellige fra hinanden (Hør!). Det var nu meget uheldigt for os, thi da den første Minoritet blev den sidste Majoritet, saa kom altsaa den første Majoritet til at blive den sidste Minoritet, hvilket vi nu ere i Indstillingen her, og vi trak altsaa til Slutningen det korteste Straa. Det faaer nu være, som det er, og jeg skal gaae over til at ytre min Mening om den Majoritetsindstilling, som foreligger i nærværende Dieblif. Den ærede Ordfører har fundet, at der ved denne Indstilling er vundet ikke saa ganske lidet; naar man nu efter at have seet nøie til, kunde give den ærede Ordfører Ret deri, saa kunde man jo sagtens tænke, at det er bedre at vinde Noget end slet Intet, og altsaa slutte sig til den; men da jeg troer, at han har gjort sig Illusioner i saa Henseende, saa kan jeg ikke følge ham paa hans Bane, eller stemme for Majoritetens Indstilling. Han har fundet det som en stor Fordeel ved Majoritetens Indstilling, at der ikke i fremtidige Contracter skulde kunne paalægges nogen Fæster Forbud imod at tage Jnderster tilhuse; men det er anført fra flere Sider, at der ikke kan være det Mindste imod, i dets Sted at opstille i Fæstebrevet, at for det Tilfælde at Fæsteren indtager Jnderster, saa skal han svare